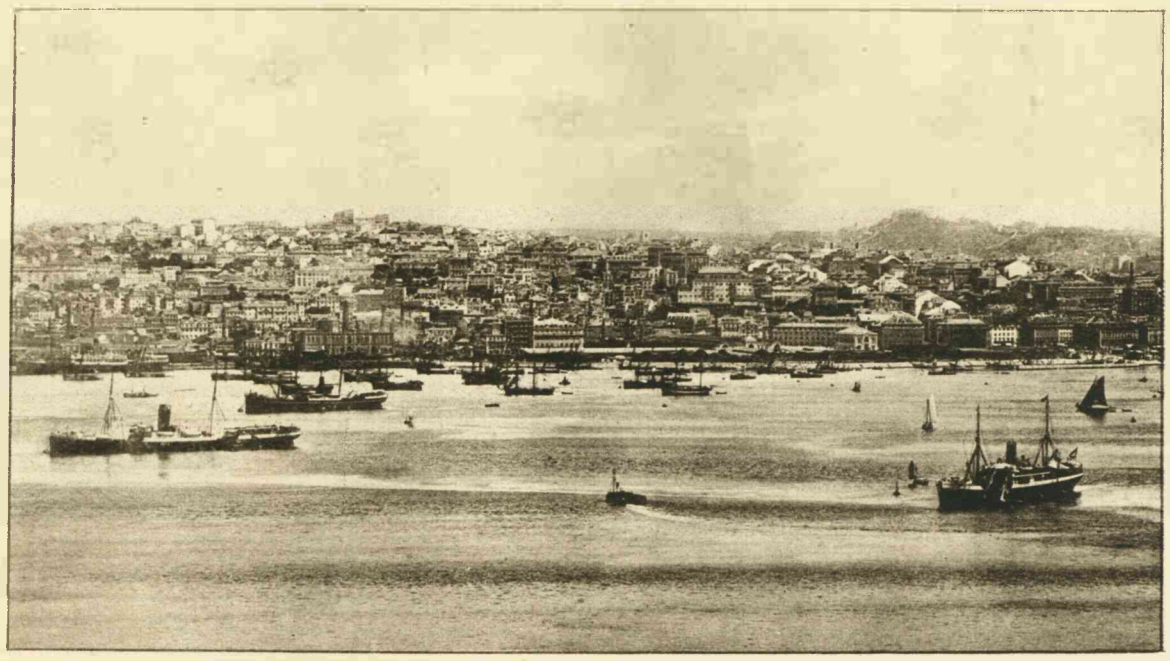
DE REVOLUTIE IN PORTUGAL

Portugal, het land der onzekerheid en woelingen, heeft niets met meer zekerheid gehandhaafd als zijn onzekere regeeringsvormen. Een blik in de geschiedenis van dit eens zoo machtige en roemrijke land doet ons dit reeds gewaarworden; de tijd die er ligt achter de regeeringen van Johan II en Emanuel I in het eind der XVe en het begin der XVIe eeuw, toen het een positie innam, die het invloed deed uitoefenen op het groote wereldgebeuren, is er een van voortdurende ontevredenheid over zijn verloren grootheid, van voortdurende onlusten en revoluties.

Nog steeds draagt de Portugees de overtuiging met zich rond, dat hij bestemd is, een plaats in de wereld in te nemen, overeenkomstig zijn vroegeren roem; het verlangen dezen te herstellen kan soms zoo hevig in hem opkomen, dat hij, indien de regeering de teugels van het bewind iets glippen laat, zijn heil zoekt in een omwenteling.

Panorama van Lissabon. Op den voorgrond de Taag, van waaraf de stad door de vloot gebombardeerd is.

Zoo was de laatste eeuw van Portugals geschiedenis steeds een wankelen tusschen een republikeinschen en een royalistischen regeeringsvorm. Toen koning Johan VI in 1821 dan ook uit Brazilië terugkeerde, werd hem geweigerd aan land te komen, voor hij een nieuwe constitutie onderteekend had, hetgeen echter niet verhinderde, dat hij na enkele jaren genoodzaakt werd op een Engelsch oorlogsschip te vluchten.

Sedert dien tijd was de invloed, dien Engeland in Portugal uitoefende, meer openlijk.

De onmiddellijke aanleiding tot den republikeinschen regeeringsvorm, die thans nog in Portugal heerscht, was wel de poging van minister Franco, om in 1906 met geweld hervormingen in te voeren, waarvan de meerderheid van het volk niet gediend was. Sedert dien tijd volgden de ongeregeldheden elkaar op: kamerontbinding, de moord op den koning en den kroonprins enz. Eindelijk kwam dan Manuel II in 1908 aan de regeering, om den 5en Oct. 1910 te vluchten, toen de republiek geproclameerd werd, hetgeen niet belette, dat de onlusten voortduurden, waarvan de royalisten thans gebruik maken om weer den ouden regeeringsvorm te herstellen.... om dan.... Ach in 't verleden van een volk vindt men ook zijn toekomst. Portugal is en blijft Portugal, het land der revoluties en woelingen, waar niets bestendig is en het allerminst zijn regeeringsvormen.

Benijdenswaardig is de positie van den president der republiek, Manuel de Arriaga, dus niet, vooral niet waar hij niet eens kan rekenen op de trouw van zijn eigen vloot, die hem in zijn eigen standplaats komt.... bedreigen.

Wat de aanleiding is, tot deze laatste revolutie? Een onbeteekenend incident, dat in Januari van dit jaar plaats had, als het verplaatsen van een kapitein uit een provincie-dorp, gaf aanleiding tot het aftreden van den minister van oorlog en eindelijk tot aftreding van het geheele ministerie. Toen zetten de woelingen zich voort met allengs betreurenswaardiger gevolgen.

In Lissabon en andere steden vonden nu en dan ongeregeldheden plaats, die met meer of minder succes bedwongen werden.

In den strijd tusschen de partijen weerden de royalisten zich het krachtigst en het bombardement op 15 Mei van Lissabon door de vloot kan misschien daarvan wel de laatste uiting zijn.

MANUEL D'ARRIAGA, président van de Portugeesche republiek.

AFFONSO COSTA, de leider der democratische partij, hoofdleider van de vorige revolutie, die het uitroepen van de republiek tengevolge had.

DE ARENA.

EEN PAAR MOOIE GEZICHTEN UIT LISSABON.

DE EGREJA DA ESTRELLA.